2026/1834

24.7.2026.

PREPORUKA KOMISIJE (EU) 2026/1834

od 20. srpnja 2026.

o fakultativnim tipskim klauzulama sastavljenima u skladu s Uredbom (EU) 2024/1787 Europskog parlamenta i Vijeća o smanjenju emisija metana u energetskom sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 292.,

budući da:

(1) U članku 28. stavku 3. Uredbe (EU) 2024/1787 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) utvrđeno je da Komisija izdaje preporuke koje sadržavaju fakultativne tipske klauzule povezane s informacijama koje se moraju dostaviti za potrebe njezina članka 28. stavaka 1. i 2.

(2) U skladu s člankom 28. stavkom 1. Uredbe (EU) 2024/1787 uvoznici su dužni od 1. siječnja 2027. dokazati i izvijestiti da njihovi ugovori o opskrbi obuhvaćaju samo sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen pod mjerama praćenja, izvješćivanja i verifikacije koje su jednakovrijedne mjerama utvrđenima u toj uredbi.

(3) U skladu s člankom 28. stavkom 1. te uredbe ta se obveza primjenjuje na ugovore sklopljene ili obnovljene 4. kolovoza 2024. ili nakon tog datuma. Kad je riječ o ugovorima sklopljenima prije tog datuma, u članku 28. stavku 2. Uredbe (EU) 2024/1787 utvrđena je obveza uvoznika da poduzimaju sve razumne napore da u svojim ugovorima zahtijevaju istu jednakovrijednost na razini proizvođača.

(4) Uvoznici koji stavljaju sirovu naftu, prirodni plin i ugljen na tržište Unije mogu koristiti fakultativne tipske klauzule prilikom mijenjanja ili obnavljanja postojećih ugovora ili potpisivanja novih ugovora o opskrbi sirovom naftom, prirodnim plinom i ugljenom.

(5) Svrha fakultativnih tipskih klauzula je promicati pravednu, transparentnu i održivu ugovornu praksu, pružiti okvir za prilagodbu ugovornih uvjeta, podupirati usklađenost s Uredbom (EU) 2024/1787 i poticati pouzdanu opskrbu Unije sirovom naftom, prirodnim plinom, UPP-om ili ugljenom.

(6) Osim obveza koje se odnose na jednakovrijednost mjera člankom 27. stavkom 1. Uredbe (EU) 2024/1787 od uvoznika se zahtijeva da svake godine dostavljaju podatke i informacije o emisijama metana iz zemalja i poduzeća koji izvoze u Uniju, uključujući pojedinosti o tome provode li mjerenje, izvješćivanje i smanjivanje svojih emisija metana i, ako to čine, na koji način to čine.

(7) Prema članku 29. stavku 1. prvom podstavku Uredbe (EU) 2024/1787 uvoznici su dužni do 5. kolovoza 2028. izvijestiti o intenzitetu metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena koje stavljaju na tržište Unije, u skladu s metodologijom koju treba utvrditi Komisija te to ponovno činiti svake sljedeće godine. Obveza iz članka 29. stavka 1. primjenjuje se na ugovore sklopljene ili obnovljene na dan ili nakon stupanja Uredbe (EU) 2024/1787 na snagu. Kad je riječ o ugovorima sklopljenima prije tog datuma, uvoznici su dužni poduzeti sve razumne napore da izvijeste o intenzitetu metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koje su stavili na tržište Unije.

([1]) Uredba (EU) 2024/1787 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o smanjenju emisija metana u energetskom sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942 (SL L, 2024/1787, 15.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

(8) U skladu s člankom 29. stavkom 2. Uredbe (EU) 2024/1787 uvoznici su dužni dokazati da je intenzitet metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena koje stavljaju na tržište Unije niži od maksimalnih vrijednosti koje utvrdi Komisija. U skladu s člankom 29. stavkom 6. Uredbe (EU) 2024/1787 Komisija te vrijednosti utvrđuje delegiranim aktima. Prije utvrđivanja tih vrijednosti Komisija procjenjuje mogući učinak maksimalnih razina intenziteta metana na sigurnost opskrbe kao i na promicanje smanjenja emisija metana te o tome podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Razine vrijednosti koje Komisija utvrdi moraju promicati smanjenja globalnih emisija metana povezanih sa sirovom naftom, prirodnim plinom i ugljenom koji se stavljaju na tržište Unije i ujedno štititi sigurnost opskrbe energijom na razini Unije i na nacionalnoj razini, osiguravati uravnoteženu distribucija količina sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije i nediskriminirajući tretman te štititi konkurentnost gospodarstva Unije.

(9) Da bi dokazao usklađenost sa zahtjevima iz članka 27. stavka 1., članka 28. stavaka 1. i 2. i članka 29. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) 2024/1787, uvoznik mora dostaviti dokaze nadležnim tijelima, imenovanima na temelju članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) 2024/1787, države članice u kojoj imaju poslovni nastan. U Uredbi (EU) 2024/1787 ne određuju se konkretna sredstva ni zahtjevi za dokazivanje usklađenosti. Uredba (EU) 2024/1787 ne propisuje fizičko praćenje molekula, isporuka ili tereta.

(10) Ako uvoznik ima izravan odnos s proizvođačem ili ako ga može identificirati na temelju ugovornih odnosa s posrednicima, proizvođač može dokaze usklađenosti i sve druge informacije koje se odnose, među ostalim, na mjerenje, izvješćivanje i verifikaciju metana, proslijediti uvozniku niže u lancu opskrbe kao dio ili u okviru ugovora i/ili opskrbe fizičkom energijom, a uvoznik ih zatim prosljeđuje nadležnim tijelima relevantnih država članica.

(11) Ako nije moguće ili ako je teško utvrditi izravan ili neizravan odnos između proizvođača i uvoznika, na primjer zbog kombiniranja različitih isporuka plina ili nafte za prijevoz ili skladištenje ili zbog trgovanja preko trgovinskih čvorišta ili burzi prije izvoza, uvoznici se mogu za dostavljanje dokaza o usklađenosti s uvoznim zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1787 osloniti na različite vrste rješenja za postizanje usklađenosti.

(12) Među rješenjima za postizanje usklađenosti koje nadležna tijela država članica u situacijama utvrđenima u uvodnoj izjavi 11. mogu prihvatiti kao dokaz usklađenosti s uvoznim zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1787 je „praćenje i deklaracija”. U tom se pristupu prate transakcije sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena niz lanac opskrbe od proizvodnje do uvoznika, uključujući burze i trgovinska čvorišta na kojima se kupuje i prodaje energija. U ovom slučaju informacije povezane s određenom količinom proizvedene sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena za koju su uvoznici dužni dokazati usklađenost s Uredbom (EU) 2024/1787 ili druge ugovorne strane prosljeđuju daljnjim subjektima u lancu opskrbe ili prikupljaju pružatelji rješenja za postizanje usklađenosti. Te informacije prate specifične količine energije koje prolaze kroz lanac opskrbe zajedno s poslovnim transakcijama od proizvođača do uvoznika.

(13) Druga vrsta rješenja za postizanje usklađenosti koju nadležna tijela država članica u situacijama utvrđenima u uvodnoj izjavi 11. mogu prihvatiti kao dokaz usklađenosti s uvoznim zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1787 je „certifikacija”. Pružatelji rješenja za postizanje usklađenosti izdaju certifikate proizvođačima sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena koji su dokazali usklađenost sa zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1787. Uvoznici mogu te certifikate, koji sadržavaju ili su dostavljeni sa svim informacijama potrebnima za dokazivanje usklađenosti s Uredbom (EU) 2024/1787, dobiti kao alternativu dokazivanju fizičkog ili ugovornog praćenja i isporuke jednakovrijednih količina sukladne energije stavljene na tržišta Unije.

(14) Rješenja za postizanje usklađenosti trebala bi kao minimalni uvjet ispunjavati određene kriterije kako bi ih nadležna tijela država članica smatrala prikladnima za uvoznikovo dokazivanje usklađenosti s uvoznim zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1787 i kako bi se što više smanjio rizik od lažnih ili višestrukih izdavanja ili deklaracija,

DONIJELA JE OVU PREPORUKU:

1. Preporučuje se da ugovorne stranke u svojim ugovorima o opskrbi sirovom naftom, prirodnim plinom ili ugljenom koji se stavljaju na tržište Unije koriste fakultativne tipske klauzule iz odjeljka 2. Priloga ovoj Preporuci.

2. Preporučuje se da nadležna tijela država članica promiču korištenje tipskih klauzula iz odjeljka 2. Priloga ovoj Preporuci.

3. Ako nije moguće ili ako je teško utvrditi izravan ili neizravan odnos između proizvođača i uvoznika, nadležna tijela država članica trebala bi priznati pružatelje rješenja za postizanje usklađenosti na temelju „praćenja i deklaracije" i „certifikacije", kako su opisani u ovoj Preporuci, koje stranke obveznice trebaju koristiti za dokazivanje usklađenosti s uvoznima zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1787. U takvim slučajevima nadležna tijela država članica trebala bi u ocjenjivanju usklađenosti informacija koje su dostavili uvoznici sa zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1787 uzeti u obzir kriterije utvrđene u odjeljku 1. Priloga ovoj Preporuci.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. srpnja 2026.

Za Komisiju
Dan JØRGENSEN
Član Komisije

PRILOG

Priznavanje pružatelja rješenja za postizanje usklađenosti, kriteriji primjenjivi na rješenja za postizanje usklađenosti i fakultativne tipske klauzule

Izjava o odricanju od odgovornosti

Informacije i smjernice navedene u ovom Prilogu služe kao potpora gospodarskim subjektima radi ispunjavanja obveza utvrđenih u Uredbi (EU) 2024/1787. Predložene klauzule su fakultativne, neobvezujuće tipske klauzule.

1. **Priznavanje pružatelja rješenja za postizanje usklađenosti od strane nadležnih tijela država članica i kriteriji usklađenosti za ta rješenja**

Za potrebe dijela 1. ove Preporuke primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „nadležno tijelo države članice" znači relevantno tijelo u državi članici u kojoj uvoznik ima poslovni nastan imenovano na temelju članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) 2024/1787;

(b) „dokument o usklađenosti" znači dokument, npr. certifikat, koji izdaje pružatelj rješenja za postizanje usklađenosti u svrhu dostavljanja pisanih dokaza da određena količina sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena stavljena na tržište Unije ispunjava zahtjeve Uredbe (EU) 2024/1787 i koji ili sadržava dokumente s dokazima o toj usklađenosti ili se dostavlja zajedno s tim dokumentima;

(c) „pružatelj rješenja za postizanje usklađenosti" znači subjekt koji upravlja rješenjem za usklađenost i izdaje dokumente o usklađenosti proizvođačima sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena koji su dokazali usklađenost sa zahtjevima iz Uredbe 2024/1787. Vrste rješenja za postizanje usklađenosti koje predviđa ova Preporuka opisane su u uvodnim izjavama 12. i 13.;

(d) „izdavanje" znači čin u kojem pružatelj rješenja za postizanje usklađenosti sastavlja dokument o usklađenosti nakon što na temelju dokaza utvrdi da proizvođač ispunjava relevantne uvozne zahtjeve iz Uredbe (EU) 2024/1787;

(e) „deklaracija" odnosno „deklariranje" znači čin u kojem uvoznik relevantnom nadležnom tijelu države članice EU-a dostavlja dokument o usklađenosti kupljen od pružatelja rješenja za postizanje usklađenosti ili od treće strane za potrebe dokazivanja usklađenosti s relevantnim uvoznim zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1787.

Ako u skladu s uvodnom izjavom 11. ove Preporuke nije moguće ili ako je teško utvrditi izravan ili neizravan odnos između proizvođača i uvoznika, nadležna tijela država članica trebala bi priznati pružatelje rješenja za postizanje usklađenosti na temelju „praćenja i deklaracije" i „certifikacije", kako su opisani u uvodnim izjavama 12. i 13. ove Preporuke, koje stranke obveznice trebaju koristiti za dokazivanje usklađenosti s uvoznim zahtjevima iz članka 27. stavka 1., članka 28. stavaka 1. i 2. i članka 29. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) 2024/1787.

U takvim slučajevima nadležna tijela država članica trebala bi se pobrinuti da rješenja za postizanje usklađenosti ispunjavaju barem sljedeće kriterije kako bi se što više smanjio rizik od lažnih ili višestrukih izdavanja ili deklaracija:

1. Informacije sadržane u ili dostavljene s dokumentima o usklađenosti koje dostavljaju uvoznici trebale bi uključivati barem sljedeće elemente:

   i. registracijski/identifikacijski broj i datum izdavanja dokumenta o usklađenosti;

   ii. razdoblje valjanosti dokumenta o usklađenosti;

   iii. zemlju podrijetla proizvodnje sirove nafte, prirodnog plina odnosno ugljena na koje se odnosi dokument o usklađenosti;

   iv. identitet i lokaciju proizvodne jedinice i količinu sirove nafte, prirodnog plina odnosno ugljena na koje se odnosi dokument o usklađenosti kao i razdoblje proizvodnje;

   v. informacije kojima se dokazuje usklađenost s relevantnim uvoznim zahtjevima propisanima za sirovu naftu u članku 27. stavku 1, prirodni plin u članku 28. stavcima 1. i 2. ili ugljen u članku 29. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) 2024/1787.

2. Uvoznici bi osim dokumenata o usklađenosti trebali dostaviti i sve informacije potrebne za dokazivanje usklađenosti proizvođača s Uredbom (EU) 2024/1787.

3. Uvoznici mogu kombinirati različite načine dokazivanja usklađenosti za količine koje stavljaju na tržišta Unije, ali ne bi smjeli podnositi više dokumenata o usklađenosti u smislu obuhvaćenih količina energije od ukupnih količina iste vrste energije koju su fizički stavili na tržište EU-a u relevantnom razdoblju izvješćivanja. Zemlja podrijetla proizvodnje u dokumentima o usklađenosti trebala bi biti istovjetna zemlji podrijetla proizvodnje sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena koji su fizički stavljeni na tržište Unije.

4. Pružatelji rješenja za postizanje usklađenosti trebali bi uspostaviti registar koji uključuje barem sve informacije iz točke 1. o svim izdanim dokumentima o usklađenosti; u slučaju certificiranja registar bi trebao sadržavati i informacije o tome kad je certifikat deklariran. Sve te informacije trebale bi biti objavljene. Povjerljive poslovne informacije ne bi trebalo objavljivati, ali bi ih prema potrebi trebalo dostaviti izravno nadležnom tijelu i s njima postupati u skladu s člankom 28. stavkom 4. i člankom 29. stavkom 3. Uredbe (EU) 2024/1787.

5. Pružatelji rješenja za postizanje usklađenosti trebali bi uvesti mjere za sprečavanje dvostrukog izdavanja i dvostrukog deklariranja dokumenata o usklađenosti i objaviti informacije o uvedenim mjerama.

6. Nakon izdavanja svakog skupa dokumenata o usklađenosti pružatelji rješenja za postizanje usklađenosti trebali bi sustavno provjeriti informacije u registru o drugim pružateljima takvih rješenja koji su aktivni na tržištima na kojima izdaju dokumente o usklađenosti radi sprečavanja da se dokaz o usklađenosti za količinu energije proizvedene u određenom razdoblju proizvodnje na određenoj proizvodnoj lokaciji istom proizvođaču izda više puta. Potvrdu da je takva provjera provedena i da je onemogućeno višestruko izdavanje trebalo bi uključiti u ili priložiti dokumentu o usklađenosti. Rizik od dvostrukog izdavanja znatno bi se smanjio ako bi pružatelji rješenja za postizanje usklađenosti proizvođače obvezali na korištenje samo jednog rješenja za svaku proizvodnu lokaciju.

7. Dokumente o usklađenosti uvoznik bi trebao preuzeti samo jednom; nakon čega bi informacije povezane s tim dokumentima trebao proslijediti pružatelju rješenja za postizanje usklađenosti radi uključivanja u javni dio registra, a certifikat ne bi više bio dostupan istom ili drugom uvozniku za ponovnu deklaraciju.

8. Pružatelji rješenja za postizanje usklađenosti trebali bi biti pravno i funkcionalno neovisni o bilo kojem subjektu koji se bavi djelatnostima proizvodnje, opskrbe, distribucije ili prijenosa i uvoza sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena ili o bilo kojem drugom subjektu s kojim bi mogli biti u sukobu interesa, tj. svaki pružatelj rješenja za postizanje usklađenosti trebao bi biti pravno zaseban subjekt koji djeluje potpuno nepristrano i koji je neovisan na razini korporativnog upravljanja i unutarnje organizacije aktivnosti, uključujući razdvajanje računa.

9. Ako se prije konačne isporuke u Uniju uvezena sirova nafta, prirodne plin ili ugljen provoze kroz treće zemlje, uvoznici koji žele koristiti certifikate za dokazivanje usklađenosti s Uredbom (EU) 2024/1787 trebali bi dostaviti dokaze o prethodnom uvozu tih količina u EU preko tih trećih zemalja.

10. Trebalo bi objaviti dokumente s objašnjenjem funkcioniranja rješenja za postizanje usklađenosti koje nudi pružatelj rješenja za postizanje usklađenosti i opis metodologije koju je razvio za utvrđivanje usklađenosti sa zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1787. To bi trebalo obuhvaćati funkcioniranje i pravila rješenja za postizanje usklađenosti, odgovornosti i zahtjeve svih aktera koji sudjeluju u korištenju rješenja (kao što su dobavljači rješenja za postizanje usklađenosti, proizvođači koji traže dokaz o usklađenosti, uvoznici koji dostavljaju dokumente o usklađenosti kako bi dokazali usklađenost s Uredbom (EU) 2024/1787 i svi posrednici) i upućivanja na relevantne odredbe Uredbe (EU) 2024/1787, među ostalim zahtjeve koje proizvođači moraju ispuniti kako bi se postigla usklađenost s tom uredbom.

11. Dokumenti o usklađenosti trebali bi se zainteresiranim proizvođačima izdavati u skladu s točkom 1. ovog Priloga tek nakon pozitivne vanjske revizije koju izvede treća strana radi provjere usklađenosti sa zahtjevima rješenja za postizanje usklađenosti i nakon pripreme izvješća revizora.

12. Nakon što nadležno tijelo države članice prizna da je određena vrsta rješenja za postizanje usklađenosti u skladu s Uredbom (EU) 2024/1787, takvo priznavanje te vrste rješenja trebalo bi ostati valjano sve dok se uvjeti tog rješenja za postizanje usklađenosti bitno ne promijene. Pružatelji rješenja za postizanje usklađenosti trebali bi najmanje jednom godišnje obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je priznalo to rješenje o svim promjenama uvjeta tog rješenja. Nadležna tijela država članica imaju pravo opozvati priznavanje na temelju procjene rješenja, pri čemu se o opozivu mora unaprijed obavijestiti u razumnom roku. Priznavanje pružatelja rješenja za postizanje usklađenosti koje provede nadležno tijelo jedne države članice trebala bi uzeti u obzir nadležna tijela drugih država članica.

13. Dokumenti o usklađenosti trebali bi biti valjani u trenutku dokazivanja usklađenosti nadležnim tijelima država članica EU-a, a njihovo razdoblje valjanosti trebalo bi biti u skladu s obvezama izvješćivanja o relevantnom uvoznom zahtjevu iz Uredbe (EU) 2024/1787 za koji se koristi dokument o usklađenosti i ni u kojem slučaju ne bi smjelo biti dulje od 24 mjeseca od početka razdoblja proizvodnje obuhvaćenog dokumentom o usklađenosti.

14. U posebnom slučaju uvoznih zahtjeva na temelju Uredbe (EU) 2024/1787 u skladu s kojima verifikaciju izvješća o emisijama metana mora napraviti neovisna treća strana, pružatelji rješenja za postizanje usklađenosti ne bi trebali praviti razlike među verifikatorima koji su akreditirani u skladu s člankom 9. te uredbe.

2. **Tipske klauzule**

Klauzula 1 – Obveze krajnjeg kupca

Komentar: ugovorni lanac može uključivati nekoliko prodavatelja i daljnjih kupaca do krajnjeg kupca. Ova se klauzula odnosi na krajnjeg kupca. Prodavatelji i daljnji kupci i dalje mogu primjenjivati druge klauzule, uz potrebne prilagodbe.

Stranke potvrđuju da se krajnji kupac smatra „uvoznikom" u smislu Uredbe (EU) 2024/1787 kad na tržište Unije stavlja [sirovu naftu / prirodni plin / UPP / ugljen] podrijetlom iz treće zemlje i da je u tim slučajevima obvezan provoditi radnje i formalnosti propisane poglavljem 5. te uredbe.

Klauzula 2 – Objavljivanje informacija

Prodavatelj potvrđuje da informacije koje kupac primi od prodavatelja i koje je pravno obvezan dostaviti nadležnom tijelu na temelju članaka od 27. do 29. i Priloga IX. Uredbi (EU) 2024/1787 to nadležno tijelo odnosno njegova država članica može podijeliti s Europskom komisijom i da se zatim mogu objaviti u Komisijinoj bazi podataka o transparentnosti emisija metana i kao dio profila učinka metana koje je Komisija uspostavila na temelju te uredbe.

Prodavač se odriče svih obveza neotkrivanja koje se na temelju ovog ugovora primjenjuju na kupca u vezi s tim informacijama i isključivo da bi kupcu omogućio osiguravanje usklađenosti s obvezama utvrđenima u Uredbi (EU) 2024/1787.

Klauzula 3 – Dokaz o usklađenosti

Komentar: ova klauzula sadržava nekoliko opcija za ugovore sklopljene ili obnovljene 4. kolovoza 2024. ili nakon tog datuma koji su na snazi 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma (članak 28. stavak 1. Uredbe (EU) 2024/1787) i ugovore sklopljene ili obnovljene prije 4. kolovoza 2024. koji su na snazi 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma (članak 28. stavak 2. Uredbe (EU) 2024/1787).

Klauzula 3. stavak 3. primjenjuje se samo na ugovore sklopljene ili obnovljene prije 4. kolovoza 2024. koji su na snazi 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma.

Klauzula 3. stavci 1. i 2. primjenjuju se na ugovore sklopljene ili obnovljene 4. kolovoza 2024. ili nakon tog datuma koji su na snazi 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma. Za ugovore sklopljene ili obnovljene prije 4. kolovoza 2024. i koji su na snazi 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma vidjeti bilješke uz te klauzule.

1. Od 1. siječnja 2027. prodavatelj se obvezuje dokazati i javiti ([1]) kupcu da [sirova nafta/prirodni plin/UPP/ugljen] podrijetlom iz treće zemlje koja se isporučuje na temelju ovog ugovora i koja je namijenjena stavljanju na tržište Unije podliježe mjerama praćenja, izvješćivanja i verifikacije koje primjenjuju proizvođači i koje su jednakovrijedne mjerama iz [za sirovu naftu, prirodni plin/UPP: članka 28. stavka 5. točke (a) i članka 28. stavka 5. točke (a) podtočke i.] [za ugljen: članka 28. stavka 5. točke (a) i članka 28. stavka 5. točke (a) podtočke ii.] Uredbe (EU 2024/1787.

2. Za potrebe stavka 1. prodavatelj se obvezuje dostaviti dokument o usklađenosti ([2]) do [datum prije 31. svibnja 2028. koji određuju stranke] ([3]) za [sirovu naftu isporučenu / prirodni plin isporučen / UPP isporučen / ugljen isporučen] od 1. siječnja 2027., a zatim svake godine do [datum prije 31. svibnja koji dogovaraju stranke] sljedeće godine za [sirovu naftu isporučenu / prirodni plin isporučen / UPP isporučen / ugljen isporučen] u prethodnoj kalendarskoj godini.

3. Ako prodavatelj djelomično ili potpuno ne dostavi sve informacije u skladu sa stavkom 1. do roka navedenog u stavku 2., prodavatelj se obvezuje kupcu dostaviti utemeljeno obrazloženje u kojem se navode svi razumni napori uloženi u dobivanje i dostavljanje informacija kupcu. To utemeljeno obrazloženje dostavlja se najkasnije do [datum o kojem se stranke trebaju dogovoriti, ali najkasnije do (...) kako bi se omogućilo pravodobno izvješćivanje na temelju Uredbe (EU) 2024/1787].

Klauzula 4 – Neprimjenjivanje klauzule 3 na proizvode određenog podrijetla

1. Prodavatelj se oslobađa obveza utvrđenih u klauzuli 3. samo u odnosu na [sirovu naftu isporučenu / prirodni plin isporučen / UPP isporučen / ugljen isporučen] na temelju ovog ugovora koji je proizveden isključivo u zemlji izvan Europske unije za koju se aktom Europske komisije priznaje da ima uspostavljen sustav mjera praćenja, izvješćivanja i verifikacije koji se smatra jednakovrijednim sustavu Unije na temelju članka 28. stavka 6. Uredbe (EU) 2024/1787, sve dok je taj akt na snazi u Uniji.

Kupac će prodavatelju dostaviti odgovarajući akt Europske komisije nakon njegove objave u *Službenom listu Europske unije*.

Prodavatelj će biti oslobođen obveza utvrđenih u klauzuli 3. nakon što dostavi pisani dokaz u kojem se potvrđuje mjesto proizvodnje [sirove nafte / prirodnog plina / UPP-a / ugljena].

2. Obveze iz klauzule 3. i dalje će se primjenjivati na [sirovu naftu / prirodni plin / UPP / ugljen] bilo kojeg drugog podrijetla koje ne ispunjava uvjete iz stavka 1.

([1]) Za ugovore sklopljene ili obnovljene prije 4. kolovoza 2024. koji su na snazi 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma: „Od 1. siječnja 2027. prodavatelj poduzima sve razumne napore kako bi dokazao i javio kupcu...".

([2]) Isto tako, ta bi se obveza trebala temeljiti na svim razumnim naporima za ugovore sklopljene prije 4. kolovoza 2024. koji su na snazi 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma.

([3]) Datum do kojeg bi prodavatelj trebao dostaviti informacije trebao bi biti najkasnije početkom drugog tromjesečja kalendarske godine u kojoj kupac treba izvijestiti nacionalno nadležno tijelo u EU-u. Dostavljanje informacija unaprijed u kalendarskoj godini izvješćivanja trebalo bi omogućiti kupcu da pravodobno primi sve informacije i da ih, prema potrebi, unakrsno provjeri prije roka za izvješćivanje 31. svibnja svake godine utvrđenog u članku 27. stavku 1. Uredbe (EU) 2024/1787. U skladu s tim prodavatelj bi do datuma na početku drugog tromjesečja 2028. trebao dostaviti informacije o robi isporučenoj tijekom cijele 2027. Tako bi trebalo raditi i u budućnosti. Uvoznici su dužni poštovati članak 28. stavke 1. i 2. od 1. siječnja 2027. Stoga se poduzeća potiču da do 31. svibnja 2027. izvijeste o [sirovoj nafti isporučenoj / prirodnom plinu isporučenom / UPP-u isporučenom / ugljenu isporučenom] od 1. siječnja 2027. na temelju ugovora koji su na snazi na taj datum ili nakon tog datuma.